

[Arne Melchior]

skulle være mindre fredselkende end vi, men de må på den anden side heller ikke beklikke vore motiver, når vi når frem til andre løsninger af de meget påtrængende problemer, der her diskuteres.

Det er usandt om CD blevet sagt under og efter valgkampen, at vi så at sige havde taget telefonen og bestilt nogle atomraketter hjem til Danmark eller til nordisk område. Det har vi aldrig gjort. Vi ønsker det heller ikke. Vi har sagt, at vi må være solidariske, og hvis det af forsvarstekniske årsager af vore kolleger i alliancen bliver påpeget, at det også er nødvendigt med den slags ting på nordiske landes område, så må det tages op til ny overvejelse. En sådan situation foreligger imidlertid ikke.

CD erkender lige så vel som nogen anden, at Norden har både geografisk og traditionelt et særligt mønster, også på grund af Sveriges, Finlands og Islands anderledes positioner, forskelligt fra nationerne på det europæiske fastland i Vesteuropa inklusive England. Derfor er der ikke noget nyt. Det skal aldrig glemmes at rette en tak til de andre europæiske nationer, som vi er i selvvalgt alliance med, fordi de påtager sig den byrde og den opgave, som vi altså undrager os.

Må jeg så sige tak til udenrigsministeren for hans fremstilling i dag. Det vil ikke undre ham, når jeg siger, at CD kan følge meget af hans argumentation og underskrive meget af det. Jeg kunne citere cirka den første halvdel af udenrigsministerens tale og sige, at det er stort set præcis, hvad vi også mener.

På denne baggrund er det selvfølgelig skuffende, selv om det i dag ikke kunne være overraskende efter de sidste dages begivenheder, at konklusionen, der kommer ud af denne rigtige fremstilling, bliver forkert. Vi finder konklusionen usolidarisk og uklog. Vi tror, at den svækker Danmarks rolle som partner i det fremtidige NATO-samarbejde og derfor vil svække vore argumenter, vor stemme, når vi en anden gang skal gøre en afvigende holdning gældende, bl. a. fordi vi tror, at udgangen på det hele alligevel bliver, at vi selv sammen med andre om føje tid må erkende, at vi har vurderet forkert. Vi tror derfor, at det er en farlig og i længden uholdbar konklusion, der er truffet – så er det sagt.

Der skal ikke være tvivl om, at for CD er forsvar og sikkerhed så vigtigt og så overordnet et mål, at vi vil afstå fra enhver parade-politik, herunder også dagsordener, netop for ikke yderligere at skade Danmarks troværdighed i den forhandlingssituation, som jo stadig er pågående. Vi synes, at fremskridts-partiets dagsordensforslag ville være en sådan brist på troværdigheden, og derfor må vi stemme imod det.

Det er meget nemmere for os at stemme imod den radikale dagsorden, fordi den er vi simpelt hen af total modsat mening af. Jeg er da ganske glad ved udsigten til, at vi her i eftermiddag skal opleve, at stærkt op imod 150 medlemmer af dette ting vil rejse sig og forkaste dette radikale dagsordensforslag og dermed alligevel skabe en troværdighed bag regeringen, som den måske selv har været på vej til at forspilde, og således at man både i øst og vest og nord og syd vil kunne notere sig, at det danske forsvar også er elastisk, også når det skal drøftes, i den forstand, at de klareste forsvarsvener ikke er mere bastante, end at de til stadighed kan forhandle ikke bare udadtil, men også indadtil i tinget her og i landet.

Der tales meget om våbenkapløb – et udtryk, mange har benyttet her – og jeg skal love for, at det er et kapløb. Det er omtrent det samme kapløb, som når én, der fører et 800 m løb med 50 m, vender sig om til ham, der ligger bagved, og siger: øv, du kan ikke være bekendt at forfølge mig. Det er jo situationen. Danmark har ikke kunnet stå distancen i dette kapløb – i hvert fald ikke mellem-distancen, det er helt oplagt – men vi skal sandelig ikke skamme os for at forsøge at være med i kapløbet, fordi sejren ikke gælder en undertrykkelse eller en nedgørelse af andre, men fordi sejrens trofæ i dette kapløb er at undgå krig og at sætte vagt om egen sikkerhed.

Der tales på samme måde om afspænding – jeg tror, at udenrigsministeren brugte udtrykket »afspændingspolitikken« og sagde, at den ville han meget gerne værne om og gøre meget for. Ja men hvor findes den afspænding? Der er jo ikke tale om nogen afspænding, det er bare floskler og smukke ord ligesom dette med kapløbet.

Der tales også om, at den klogeste skal give efter. Det er et godt gammelt ord. Klogskaben skal ifølge udenrigsministeren – så